

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror împotriva sentinței Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 05 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2015, în privința inculpatului

*Rusu Gheorghe Iurie, născut la
07 iunie 1992, originar și locuitor al mun. Chișinău, bd.
Dacia 22, ap. 137, cetățean al R. Moldova, fără antecedente
penale;*

*în instanța de fond:
în instanța de apel:
în instanța de recurs*

*Termenul de examinare a cauzei
27 decembrie 2013 – 05 mai 2014,
30 aprilie 2014 – 21 ianuarie 2015,
19 martie – 29 aprilie 2015;*

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 05 mai 2014, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, Rusu Gheorghe a fost eliberat de răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, cu tragerea la răspundere contravențională, conform art. 55 Cod penal, fiindu-i stabilită o amendă în mărime de 150 unități convenționale, ce constituie 3000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 12.01.2014, aproximativ ora 03.30, Rusu Gheorghe, aflîndu-se în apropierea clubului de noapte „COCOS”, str. Tricolorului 34, mun. Chișinău, din intenții huliganice, încălcînd grosolan ordinea publică, i-a aplicat lui Russu Igor cîteva lovituri peste diferite părți ale corpului, provocîndu-i, conform raportului de examinare medico-legală nr. 342/D din 24.02.2014, vătămare ușoară a integrității corporale.

Instanța a reținut că inculpatul recunoscut integral vina și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Astfel, instanța a încadrat acțiunile lui în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite

de aplicarea violenței asupra persoanei, care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de personalitatea inculpatului, că el nu prezintă primejdie pentru societate, pentru prima dată a comis o infracțiune mai puțin gravă, a recunoscut integral vina, a contribuit la descoperirea infracțiunii comise, s-a căit în cele comise, are o vîrsta tînă, că circumstanțe agravante lipsesc, concluzionînd că corectarea și reeducarea lui este posibilă fără a fi supus răspunderii penale, cu aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal.

3. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (1), 90 Cod penal la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an.

Apelantul a invocat că instanța incorect a aplicat prevederile art. 55 Cod penal, din motiv că inculpatul nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate, condiție obligatorie, prevăzută la alin. (1) art. 55 Cod penal.

Totodată, instanța nu a luat în considerație gravitatea faptei comise de inculpat, manifestată prin obrăznicia deosebită de care a dat dovadă încălcînd ordinea publică, numind partea vătămată cu cuvinte necenzurate în prezența mai multor martori, aplicînd violență față de ultimul, cauzîndu-i vătămări corporale ușoare.

Liberarea de răspundere penală a inculpatului este neîntemeiată, datorită pericolului social sporit al infracțiunii comise.

Instanța nu a ținut cont de scopul pedepsei, care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvîrșirea de noi infracțiuni, or, potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnatului, cît și a altor persoane.

3.1 Avocatul Ian Dogotari la fel a declarat apel, în numele părții vătămate Russu Igor, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

Apelantul a invocat că instanța de fond nu a luat în calcul una din condițiile de bază și obligatorii, care ar permite legislatorului să libereze persoana de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională și anume faptul că inculpatul nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2015, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de caracterul și pericolul social al infracțiunii, personalitatea inculpatului, că ultimul a recunoscut vina, a acceptat probele acumulate în cadrul urmăririi penale solicitînd examinarea cauzei în baza lor fără careva probe suplimentare, a ajutat activ la descoperirea crimei, anterior nu a fost judecat, pentru prima dată a comis o infracțiune mai puțin gravă, acțiune civilă nu a fost depusă, astfel corect ajungînd la concluzia că corijarea și reeducarea lui poate avea loc cu liberarea de la răspundere penală, prin aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a indicat că eliberînd inculpatul de răspundere penală pentru comiterea unei infracțiuni cu un grad de prejudiciabilitate sporit, nu a fost atins scopul

principal și anume prevenirea de comitere de noi infracțiuni de către inculpat, precum și de către alte persoane.

Instanțele nu au indicat circumstanțe care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului este posibilă fără tragerea la răspundere penală, limitându-se doar la enumerarea circumstanțelor atenuante constatate în acțiunile inculpatului fără a le evidenția pe cele agravante.

Este oportun și necesar aplicarea pedepsei penale în vederea prevenirii comiterii unei recidive din partea inculpatului.

Mai mult, decizia instanței de apel este pasibilă de a fi casată sub aspectul blîndeții pedepsei aplicate, deoarece nu sînt prezente circumstanțe excepționale, inculpatul nu a conștientizat consecințele încălcării legii, iar prin aplicarea art. 55 Cod penal nu va fi atins scopul pedepsei penale.

Lipsește circumstanțele atenuante ce ar permite aplicarea prevederilor art. 55 CP.

Inculpatul nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate, condiție obligatorie prevăzută la alin. (1) art. 55 Cod penal, fapt confirmat de către partea vătămată în ședința instanței de apel.

Totodată, instanța nu a luat în considerație gravitatea faptei comise de inculpat, manifestată prin obrăznicia deosebită de care a dat dovadă încălcînd ordinea publică, numind partea vătămată Russu Igor cu cuvinte necenzurate în prezența mai multor martori, aplicînd violență față de ultimul, cauzîndu-i vătămări corporale ușoare.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiurile cînd că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele din recursul procurorului, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2** și **4** din prezenta decizie, denotă că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținînd cont de prevederile art. 55 Cod penal, conform căreia, persoana care a săvîrșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, cu excepția infracțiunii prevăzute la art. 326, poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Pe lîngă aceasta, argumentul recurentului că instanțele nu au luat în considerare condiția obligatorie din art. 55 Cod penal - repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune,

nu este întemeiat, deoarece partea vătămată nu a înaintat acțiune civilă pe caz, în ordinea prevăzută de art. 219-221 Cod de procedură penală, în vederea formulării pretențiilor privind eventualele despăgubiri.

Mai mult, se observă că recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, a liberării lui de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională (*pct. 5 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale, a liberării inculpatului de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională, în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că i-au aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 05 mai 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2015, în privința inculpatului Rusu Gheorghe Iurie, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 iunie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco